

GOIGS A LLAOR DEL PARE SANT FRANCESC EN EL SEU PAS PER CATALUNYA

*Puix que sou, Francesc, per semblança
L'altre Crist anomenat:
Feu-ne en el Cel remembrança
D'aquest nostre Principat*".

Del món en gran correria
Catalunya visiteu;
I a Poblet, segons és creu,
Vos hostatjà l'Abadia.
Descalç, a peu, i amb frisança
A Barcelona heu passat.

Feu-ne en el Cel...

Els Consellers se n'enteren,
I els hi plau vos-honorar;
Per sentir-vos predicar
Freturosos vos esperen,
Car Barcelona amb gaubança
Vostra arribada ha mirat.

Feu-ne en el Cel...

Mentres feu sermó molt bell
Dintre de Sant Nicolau,
A l'auditori li plau
Sentir un tan bon consell:
"A Santa Eulàlia l'usança
De venerar-la servat".

Feu-ne en el Cel...

Profeta sou d'un convent
De Fra Menors, que eixirà
Allí mateix, i serà
guia i consol de la gent.
I s'esdevé sens tardança
Monestir molt celebrat

Feu-ne en el Cel...

El casal que vos tingué
Ofert-vos dormitori,
De Barcelona l'empori
Ha donat nom a un carrer.
I el record d'aquesta estança
Fins avui s'és conservat.

Feu-ne en el Cel...

La plaça que amb vostre nom
Des de molt temps s'anomena,
D'anyell rebut en ofrena
N'és testimoni pregon;
Si d'ell vos n'han fet matança
A la vida l'heu tornat.

Feu-ne en el Cel...

Prop de Sant Joan Despi
Vos hostatjà el "Mas Codina";
Sa succeció masculina
Des de llavors no finí.
Senyal d'aital benaurança
Es el vostre patronat.

Feu-ne en el Cel...

El Castell de Rodonyà,
De llinatge Tamarit,
Honorar-vos s'ha servit
Podent-vos també hostatjar.
Per çó sa noblesa alcança
Un nou títol llorejat.

Feu-ne en el Cel...

També al "Mas de Lladoner"
Del terme de Castelló,
Vostre sojorn, Pobriçó,
Es un record enciser.
Perque en quedi recordança
Culte mai vos ha mancat.

Feu-ne en el Cel...

I en Pla de Bages, igual
La vila de Sampedor
Al fer-hi vos gran honor
Sermonant des d'un vinyal;
Que per més digna lloança
Vostra trona ha intitulat,

Feu-ne en el Cel...

El "Mas Pont" de Sant Celoni,
De l'herència dels Puigvert,
D'un prodigi vostre, cert,
Sempre en serà testimoni.
Car l'odi amb vós s'abonança,
I es retorna a l'amistat.

Feu-ne en el Cel...

I és a la Plana de Vic
Que "Sant Francesc s'hi moria".
Qui sap el que els passaria.
Als d'Almúnia casal ric!
Si bé el temps passa i avança
Son record no s'ha esborrat.

Feu-ne en el Cel...

Vostre pas per Catalunya
Patriarca benaurat!
Tan bella petja ha marcat
Que set segles no ens allunya;
Tampoc hi ha cap l'enyorança
Per tant de fruit escampat.

Feu-ne en el Cel...

Franciscans i franciscanes,
I el Terç Ordre secular,
Hem vist en tot temps fundar
Tan per plans com per muntanyes;
hom diria en comparança
D'un tot francescanitzat.

Feu-ne en el Cel...

D'aquí vé un refrà que diu:
Que el món tot ja és franciscà
Bé per fra o bé per germà...
I és vostre esperit que viu.
No hi permeteu cap mudança.
Dins tan seràfic estat.

Feu-ne en el Cel...

Passeu, Pare, de bell nou
Per la nostra terra aimada;
Que sigui renovellada
Com, antany, per vós ho fou.
Això serà una esperança
Sota el vostre patronat

Feu-ne en el Cel...

*Puix sou Francesc, per semblança,
l'altre Crist anomenat;
Feu-ne en el Cel remembrança
D'aquest nostre Principat.*

V. Pregueu per nosaltres, sant Francesc.

R. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

PREGUEM

Oh Déu, vos concedíreu a sant Francesc d'Assís la gràcia de ser configurat a Crist per la humilitat i la pobresa. Feu que, seguint les seves petjades, puguem imitar el vostre Fill i unir-nos a vós amb un amor ple de goig. Per Crist Senyor nostre.

R. Amén

*A l'Eminentíssim Sr. Cardenal-Arquebisbe de Tarragona doctor Francesc d'Assís Vidal i Barraquer, del Terç Ordre Franciscà,
amb motiu del seu onomàstic. (Any 1929)*

Boix que encapçalava els goigs del P. Andreu, publicats l'any 1929.

SANT FRANCESC PER CATALUNYA

Un sant com Francesc d'Assís té la virtut d'ésser universal. Universal en el temps, per tal com no envelleix, i així podem venerar-lo a vuitcents anys de la seva naixença com si fos del nostre temps. És també universal en l'espai, per tal com ha deixat estela arreu per on passà.

A Catalunya això devia esdevenir-se l'any 1214, tant per l'escaiença biogràfica de Francesc, com per les dates congruents de la història general (el 1213, amb la victòria de Muret, restava el sud de França lliure d'heretges, i el 1212, amb la victòria de Las Navas, devia semblar a Francesc que Espanya restava lliure dels musulmans). Francesc s'encaminà cap al Marroc per la ruta provençal i catalana. El primer biògraf de sant Francesc, Tomàs de Celano, narra simplement que, de pas cap al Marroc, "arribà a Espanya, i per una malaltia es veié obligat a retornar".

Si —com escriu Verdaguer— la tradició és la història dels paratges, la llegenda és la història narrada pel poble. No menys d'una dotzena de comarques volen que hagi passat per llurs terres el pobrissó d'Assís. Intentant seguir els passos de la llegenda, aquest podria ésser el difícil itinerari santfranciscà a Catalunya.

Passant pel Maresme —i el poble de Teià—, entra a Barcelona, on segons Eiximenis, profetitzà: "Sapiats que en aquest loch haurà un noble monestir de frares de mon orde". Al Baix Llobregat es recorda el seu pas a Can Codina de Sant

Joan Despi, així com al Mas Lledoner, a 5 quilòmetres de Vallirana. Per Vilafranca arriba a l'Alt Camp, on s'esmenten el Castell de Rodonyà i Santes Creus, monestir que el 1242 tenia ja dedicat un "altare sancti Francisci". Al Baix Camp en mostren belles contalles Reus i Prades. I sobre el gran Monestir de la Conca de Barberà, això diu un dietari tardà de Fontfreda: "E en est añ lo nostro Abbat Sanxo fonch anat a la fillal de Poblet, e anà per fabularhi lo frare Francesch vengut de la Ombria e feyt cibdadà d'Asís que avia sejour a Barchinona". Al Segrià hom vol que hagi fundat Cervera. Passant pel Bages, els de Santpedor el fan predicar en una vinya; igual com a Sant Celoni al Vallès Oriental, on hauria arribat fugint de la guerra ("Venent los exèrcits en guerra / des de Lleyda retornau", diuen els goigs del Mas del Pont de Sant Celoni). Però el motiu que lliga història i llegenda, el trobem finalment expressat a la Plana de Vic, on emmalalteix fins a tal punt, que de veritat "Sant Francesc s'hi moria".

De la història a la llegenda, de la llegenda a la vida. Així es clou el cicle santfranciscà a Catalunya. Com ho diu bellament *Lo cant del pelegrí franciscà*: "Correm, correm, / que d'allí d'on amor s'hi moria / nova vida hi trobarem".

Aquest pas de Francesc d'Assís per Catalunya inspirà al P. Andreu de Palma de Mallorca escriure uns goigs. I ho feu durant la seva estada a Tarragona que va ser bona part de la dècada dels anys vint fins poc abans de la guerra del 1936. Aquests goigs foren publicats al diari "La Cruz" de la capital el 4 d'octubre del 1929, i després en feu una edició especial la impremta del diari. El nostre germà P. Robert de la Riba ha posat als goigs nova música.

Ramon Vidal, caputxí

Música: P. ROBERT DE LA RIBA, Cap.

Publicació a cura dels
GOGISTES TARRAGONINS i de la FRATERNITAT DE CAPUTXINS DE TARRAGONA
amb motiu del vuitè centenari del naixement de Sant Francesc d'Assís.
Tarragona, Octubre del 1982

Edició:

450 exemplars en cartolina "Bristol", numerats
2.400 exemplars en paper litos, edició popular

© GOGISTES TARRAGONINS, 1982

D.L. T.: 1.649-82 • Suc. Torres & Virgili - Tarragona

Gogistes Tarragonins, núm. 26